

disputants-חולקים-♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement-■ ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof-■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator										
נדה-יוצא דופן	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	שש שנה שבעבד עברי מנלן?											
מה.	אמר קרא: (שמות כ"א) שש שנים יעבוד ובשביעית - ובשביעית נמי יעבוד.											◊
מה.	שבבן ושבת למאי הלכתא?											◊
מה.	לענין ערכין.											◊
מה.	לפרקין דיוצא דופן.											◊
מה.	מי פליגת?											
מה.	לא, הוא אמר חדא, ואנא אמינא חדא, ולא פליגינן.											◊
מה.	והכי נמי מסתברא, דאי ס"ד פליגי, מאן דאמר לערכין לא אמר ליוצא דופן?											■
מה.	הלכתא בכלה פרקין מעת לעת											■ ■
מה.	אלא למ"ד לערכין - מ"ט לא אמר ליוצא דופן?											◊
מה.	דומיא דהנך, מה הנך דכתיבן, אף הני נמי - דכתיבן											◊
מה.	ואידך											◊
מה.	האי שבבן ושבת? שבזכר ושבתא מבעי ליה											◊
מה.	הלכה כר' יוסי בן כיפר שאמר משום ר' אלעזר.											◊
מה.	אזכה ואיסק ואגמר לשמעתא מפומיה דמרא											◊
מה.	כי סליק אשכחיה לר' אלעזר											◊
מה.	אמרת הלכה כרבי יוסי בן כיפר?											◊
מה.	מסתברא אמרי, מדכוליה פירקין תני יום אחד, והכא לא קתני - שמה מינה מסתברא כותיה.											◊
	הדרן עלך יוצא דופן											◊

נדדה-בא סימן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י		
בא סימן התחתון עד שלא בא העליון - או חולצת או מתיבמת.											■	מז	
ה"ד?											◆	מז	
או חולצת או מתיבמת, מפני שאמר, אפשר לתחתון לבא עד שלא בא העליון, אבל אי אפשר לעליון לבא עד שלא בא התחתון.	חכמים:										◆	מז	
אע"פ שאי אפשר											■	מז	
והלא בא											ז	מז	
בא לר' מאיר, אע"פ שאי אפשר לרבנן.											!	◇	מז
ולתני בא העליון, ר"מ אומר: לא חולצת ולא מתיבמת, וחכ"א: או חולצת או מתיבמת, ואנא ידענא משום דאי אפשר הוא											ז	מז	
אי לא תנא אע"פ שאי אפשר, הוה אמינא: רוב נשים - תחתון אתי ברישא, ומיעוט - עליון אתי ברישא, ורבי מאיר לטעמיה דחייש למיעוטא, ורבנן לטעמיהו - דלא חיישי למיעוטא. והני מילי - בסתמא, אבל בשלמא לר"מ - היינו דכתיב (יחזקאל ט"ז) שדים נכונו ושערך צמח, אלא לרבנן - איפכא מבעי ליה											!	◇	מז
ה"ק: כיון ששדים נכונו - בידוע ששערך צמח.											!	◇	מז
בשלמא לר"מ - היינו דכתיב (יחזקאל כ"ג) בעשות ממצרים דדיך למען שדי נעורייך, אלא לרבנן - איפכא מבעי ליה											ז	מז	
ה"ק: כיון שבאו דדיך - בידוע שבאו נעורייך.											!	◇	מז
ואיבעית אימא: מאי שדי - כולה בודי כתיב, וה"ק הקב"ה לישראל. איכרפו דדיך - לא הדרת בך, אישתדו דדיך - נמי לא הדרת בך.											!	◇	מז
דכולי עלמא מיהא - אתחתון סמכינן, מנלן?											א	מז	
אמר קרא (במדבר ה') איש - או אשה כי יעשו מכל חטאות האדם - הוה הכתוב אשה לאיש לכל עונשין שבתורה, מה איש - בסימן אחד, אף אשה - בסימן אחד.	רב יהודה אמר רב, וכן תנא דבי ר' ישמעאל:										!	◇	מז
ואימא: או האי או האי											ז	מז	
כאיש מה איש - תחתון ולא עליון, אף אשה - תחתון ולא עליון.											!	◇	מז
כך היו מפרשין ביבנה, ואמרו: כיון שבא תחתון - שוב אין משגיחין על עליון.	תניא נמי הכי-ר' אליעזר בר' צדוק:										■	מז	
בנות כרכים - תחתון ממחר לבא, מפני שרגילות במרחצאות. בנות כפרים - עליון ממחר לבא, מפני ששוחנות ברחים.	תניא, רשב"ג:										■	◇	מז
בנות עשירים - צד ימין ממחר לבא, שנישוף באפקריסותן. בנות עניים - צד שמאל ממחר לבא, מפני ששואבות כדי מים עליהן, ואיבעית אימא: מפני שנושאין אחיהן על גססיהן.	ר"ש בן אלעזר:										■	◇	מז
צד שמאל קודם לצד ימין	ת"ר: [ת"ק]										◆	◇	מז
מעולם לא קדם צד שמאל לצד ימין, חוץ מאחת שהיתה בשכונתי, שקדם צד שמאל לצד ימין, וחזר לאיתנו.	רבי חנינא בן אחי ר' יהושע:										◆	◇	מז
כל הנבדקות - נבדקות על פי נשים	ת"ר:										■	◇	מז
וכן היה רבי אליעזר מוסר לאשתו	[רבי אליעזר]										○	מז	
ורבי ישמעאל מוסר לאמו	[רבי ישמעאל]										○	מז	
לפני הפרק ולאחר הפרק - נשים בודקות אותן, תוך הפרק - אין נשים בודקות אותן, שאין משיאין ספקות על פי נשים.	רבי יהודה:										◆	◇	מז
אף תוך הפרק - נשים בודקות אותן.	ר"ש:										◆	◇	מז
ונאמנת אשה להחמיר אבל לא להקל. כיצד, גדולה היא - שלא תמאן, קטנה היא - שלא תחלוץ. אבל אין נאמנת לומר קטנה היא שתמאן, וגדולה היא שתחלוץ.											■	◇	מז
לפני הפרק ולאחר הפרק - נשים בודקות אותן.	אמר ר' רבי יהודה:										■	◇	מז
בשלמא לפני הפרק - בעי בדיקה, דאי משתכחי לאחר הפרק - שומא נינהו. אלא לאחר הפרק למה לי בדיקה?											ז	מז	
קטנה שהגיעה לכלל שנותיה - אינה צריכה בדיקה, חזקה הביאה סימנין	והאמר רבא:										■	◇	מז
כי אמר רבא חזקה - למיאון אבל לחליצה - בעיא בדיקה.											!	◇	מז

תוך הפרק אין נשים בודקות אותן											◊	◊	מת:
תוך הפרק כלאחר הפרק (דמי), ולאחר הפרק דאיכא חזקה דרבא - סמכינן אנשים ובדקי, תוך הפרק דליכא חזקה דרבא - לא סמכינן אנשים ולא בדקי נשים.	קסבר: [ר"י]										◊	◊	מת:
אף תוך הפרק נשים בודקות אותן	ר"ש:										◊	◊	מת:
תוך הפרק - כלפני הפרק, ובעיא בדיקה, דאי משתכחי לאחר הפרק - שומא נינהו.	קסבר: [ר"ש]										◊	◊	מת:
ונאמנת אשה להחמיר אבל לא להקל											◊	◊	מת:
האי מאן קתני לה?											^		מת:
איבעית אימא: רבי יהודה - ואתוך הפרק											!	◊	מת:
ואיבעית אימא: רבי שמעון, ולאחר הפרק, ולית ליה חזקה דרבא.											!	◊	מת: